

ÁLDOTT FENYÍTÉS?

Alapige: Zsid 12,4-11

Most, a tanév kezdetén figyelmünket nevelő-oktató munka irányába fordítjuk, hiszen intézményeinkben egy újabb tanév kezdődik. Ebben az évben különleges keretek vesznek körül minket, imádságunk nem szűnik meg, az élet megy tovább.

Ma egy olyan témához érkezünk, mely – egyrészt – nem csak iskolásoknak, hanem minden nemzedéknek egyformán szól; másrésztől viszont olyan téma ez, amely mostani korunktól, nevelési elképzeléseinktől viszonylag távol áll, már-már üldözött fogalom: a fenyítés kérdése. Amikor az Igében ostorról olvasunk – még ha csak átvitt értelemben is vesszük – érezzük, ez nem illeszkedik szokásos kereteink közé, amikor a körmöst, vagy akár a sarokban állást is történelmi távlatban kell gyermekeinknek megmagyarázni.

Fenyítés? Nem abból nem kérünk. Ártalmas, sértő, sérülést okozó. Fájdalom. Ne, azt minden esetben kerüljük el... Ez a gondolat nem csak gyermekeinkkel való foglalkozásban húzódik meg, hanem saját életszemléletünkben, mi több keresztyénységünkben is. Ma azok a keresztyén közösségek a divatosak, ahol egy olyan istent hirdetnek, aki szabadságot, boldogságot, határtalanságot sugároz az övéinek; de az az Isten nem kell, akinél a bűnnek következménye van, aki ismeri a büntetés, egyáltalán a nevelés fogalmát. A fájdalmak, az ostornak még a a lehetősége is messze távol maradjon tőlünk.

Van egy olyan betegség, amely az érző idegeket támadja meg, így a test nem érzékeli amikor sérülés éri: nincs fájdalom. E nélkül viszont az ember nem érzi végtagjainak roncsolódását, egy idő után járni, fogni sem tud. Életképtelen lesz. Hogy mire való a fájdalom, a fenyítés? Hogy érezd, hol a határ, hogy érezd, amikor baj van, amikor szükség van a beavatkozásra. Amikor a kisgyermek futás közben elesik, bizony az ütközés fájdalmas, de így tanulja meg, hogy óvatosabb, ügyesebb legyen. Ha mi elesünk – nem fizikai értelemben – akkor is kell, hogy fájjon, hogy érkezzon a jelzés belülről és felülről, hogy hol a határ!

Ne vesd meg a fenyítést, ne csüggedj el miatta, mert szeretetből van. Ahogy gyermekeinkre mi is szeretettel nézünk, így a legjobbat akarva nekik, ugyanígy tekint ránk az, akit mennyei Atyának hívunk. Az ő szeretetébe is bele tartozik a határok ismerete, hogy a szakadék elé korlátot állít, hogy inkább abba üssük meg magunkat, minthogy a szakadék mélyébe zuhanjunk. A mi szeretetünk csak részleges, az övé tökéletes. Ha így nézünk arra, amit ránk bocsát, akkor a nehezét, a fájdalmat is áldásként vehetjük el, mert hisszük, hogy jóra vezet. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Emlékezés: az elmúlt héten csütörtökön kísértük ki utolsó földi útjára Tordason Pogány Sándort, aki életének 61. évében elhunyt. Ravatala mellett Isten igéje 1 Sám 16,7 alapján szól. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük az egész családra!
2. Új tanév kezdetén fohászkodunk Istenhez a nevelő-oktató munkáért, gyermekeink gyarapodásáért és a nevelőkért, tanárokért. Isten segítségét kérjük a hittanoktatásban is. Idén Gyúróon egy általános iskolai és egy óvodai csoportban, Tordason 8 általános iskolai és egy óvodai csoportban folyik református hittanoktatás. Az iskolákban összesen 28 alsós és 25 felső tagozatos diák vesz részt ezeken a tanórákon hetente. Az óvodai óraszervezés még folyamatban van. Kérjük a gyülekezet minden tagját, hordozzák imádságban a gyermekek és családok között végzett munkát!
3. Gyülekezeti alkalmaink szeptembertől újra kibővülnek: kedden 18 órakor Bibliakörre hívunk, szerdán 18 órakor pedig a Szolgálók óráját tartjuk. Vasárnap 10 órakor istentiszteletre hívunk. Pénteken délután az egyházmegyei tanács tartja nálunk ülését. Szombaton délelőtt egyházmegyei jelölőgyűlés lesz Sárbogárdon – a kezdődő közegyházi tisztújítás részleteivel kapcsolatban presbiteri gyűlést tartunk.

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!